

РЕШЕНИЕ

№ 20399

гр. София, 11.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 172 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДЕСИСЛАВА Г. ИВАНОВА**

при участието на секретаря **МОНИКА В. АСЕНОВА**
като разгледа докладваното от **ДЕСИСЛАВА Г. ИВАНОВА** Гражданско дело № 20221110123573 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба, подадена от Застрахователна компания „У.“ АД, чрез адв. Д., срещу ЗЕАД „Б. В. И. Г.“ ЕАД, с която е предявен осъдителен иск с правно основание по чл. 411 КЗ.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба.

Ищецът извежда съдебно предявените субективни права при твърдение, че на 28.08.2020 г., в гр. София, на кръстовището на ул. „Ц. С.“ и ул. „П. П.“ е реализирано пътнотранспортно произшествие /ПТП/ по вина на водача на лек автомобил /л.а./ „Ф. Т.“ с рег. № № – Г. Г.. Излага доводи, че нарушавайки правилата за движение по пътищата, посоченото лице е ударило идващия от дясната му страна л.а. „М. К.“ с рег. № №, застрахован при ищеца по имуществена застраховка „Каско на МПС“, обективизирана в застрахователна полица № 20001110043/03.01.2020 г., управляван от К. Ф.. Вследствие на реализираното ПТП, на л.а. „М. К.“ били нанесени щети, за обезщетяването на които пред дружеството била заведена щета № 20110010078/2020 г., като от застрахователя било определено обезщетение на стойност 1670,76 лева, изплатено по сметка на автосервиза, където бил извършен ремонта на автомобила по възлагане на дружеството. Ищецът твърди, че към датата на застрахователното събитие отговорността на делинквента била застрахована от ответното дружество по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“. Поддържа, че с изплащането на застрахователното обезщетение е встъпил в правата на увреденото лице срещу застрахователя на делинквента, поради което с писмо с изх. № 34600420/20.11.2020 г. поканил ответника да му възстанови стойността на заплатеното обезщетение, като същият отказал да удовлетвори регресната му претенция. В тази връзка, моли съда да осъди ответното дружество за заплащането на сума в размер на 1670,76 лева, представляваща заплатеното застрахователно обезщетение за отстраняване на вредите от настъпилото на

28.08.2020 г. застрахователно събитие по вина на делинквента, отговорността на когото е застрахована при ответното дружество. Претендира изплащането на процесното вземане, ведно със законната лихва за забава от датата на исковата молба до окончателното погасяване на дълга, както и присъждането на разноските, извършени в хода на процеса.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба. Оспорва предявения иск по основание и размер. Потвърждава, че към датата на събитието отговорността на водача Г. Г. е застрахована при дружеството по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“. Потвърждава получаването на регресна покана от страна на ищеца, като сочи че по повод същата пред дружеството е била образувана ликвидационна преписка № 471019202006519, съгласно която не са налице основания за заплащане на претендираното обезщетение. Счита за недоказани механизма на ПТП, както и противоправното поведение на Г. Г.. Оспорва наличието на причинно – следствена връзка между процесното събитие и настъпилите вреди по лекия автомобил, застрахован при ищеца. Поддържа, че заплатено от ищеца обезщетение надвишава действително претърпените вреди. Моли съда да отхвърли предявения иск. Претендира разноски.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По предявения иск в доказателствена тежест на ищеца е да докаже пълно и главно, че е налице сключен договор за имуществено застраховане с предмет увредения лек автомобил, като в срока на застрахователното покритие, вследствие на виновно и противоправно поведение на водач на МПС, чиято застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ е сключена при ответника, е настъпило събитие, за което ответникът носи риска, както и че в изпълнение на договорните си задължения е изплатил на застрахования обезщетение в размер на действителните вреди.

В тежест на ответното дружество, при установяване на горните обстоятелства, е да докаже изплащане на претендираното от ищеца застрахователно обезщетение.

Безспорни в отношенията между страните са обстоятелствата, че ищецът е застраховател по имуществена застраховка „Каско на МПС“, с предмет увреденото имущество – лек автомобил „М. К.“ с рег. № №, както и че настъпилото застрахователно събитие на 28.08.2020 г. е с участието на л.а. „Ф. Т.“ с рег. № №, управляван от Г. Г., чиято гражданска отговорност е покрита от ответното дружество. Като безспорно е отделено и обстоятелството, че ищецът е изплатил застрахователно обезщетение за отстраняване на вредите по л.а. „М. К.“, на стойност 1670,76 лева, за възстановяването на което ищецът е изплатил регресна покана до ответното дружество.

Наличието на валидно облигационно отношение по сключен договор за имуществена застраховка „Каско на МПС“ между ищцовото дружество и собственика на увреденото имущество се потвърждава и от приложената като писмено доказателство от ищеца застрахователна полица № 20001110043 от 03.01.2020 г., с уговорена клауза „А“ – пълно каско, съгласно общите условия на застрахователя, с период на застрахователно покритие от 07.01.2020 г. до 06.01.2021 г.

Спорни между страните са обстоятелствата свързани с механизма на настъпилото застрахователно събитие, съответно наличието на противоправно поведение от страна на водача на л.а. „Ф. Т.“ с рег. № №, обусловило реализирането на твърдените от ищеца имуществени вреди, нанесени на л.а „М. К.“ с рег. № №.

За процесното събитие е съставен Двустранен констативен протокол за ПТП от 28.08.2020 г., в съдържанието на който е отбелязано, че л.а „М. К.“ се е движил идвайки от дясно на кръстовището. За установяване механизма на реализираното ПТП е допуснато събирането на гласни доказателства чрез разпит на свидетел на ищеца – К. Ф., която е управлявала увреденото МПС. В дадените от нея свидетелски показания, същата е посочила че се е движила по ул. „Ц. С.“ към ул. „Г.“, когато била ударена отляво от движещия се по ул. „П.“ автомобил. Твърди, че водачът не е спазил предимството на дясностоящия, в каквата позиция е било управляваното от нея МПС. Посочила е, че движението на кръстовището не е било регулирано от светофарна уредба или пътни знаци, поради което поддържа че предимството ѝ като дясностоящ на кръстовището е било отнето.

По делото е приета съдебна автотехническа експертиза, по която след запознаване с приложените писмени доказателства по делото и свидетелските показания на свидетеля на ищеца, вещото лице е констатирало, че на 28.08.2020 г., товарен автомобил „Ф. Т.“ се е движил по ул. „П.“, на кръстовището с ул. „Ц. С.“, като водачът не е пропуснал движещия се отдясно по ул. „Ц. С.“ л.а. „М. К.“ и е реализирал ПТП. Вещото лице е дало заключение, че от представения механизъм на ПТП, сравнението на щетите в описа на застрахователя и отразените в протокола за ПТП видими увреждания, се налага извода че щетите по увредения автомобил се намират в пряка и причинно – следствена връзка с настъпилото ПТП. Съдът кредитира даденото заключение от вещото лице и събраните гласни доказателства по делото чрез разпита на свидетеля К. Ф. като обективни, ясни и конкретни.

Разпоредбата на чл. 47 от ЗДвП задължава водач на пътно превозно средство, приближаващо се към кръстовище, да се движи с такава скорост, че при необходимост да може да спре и да пропусне участниците в движението, които имат предимство, а съобразно чл. 48 от ЗДвП, на кръстовище с равнозначни пътища, водачът на пътно превозно средство е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се намират или приближават от дясната му страна. В настоящия случай липсват данни някоя от улиците, образувачи процесното кръстовище, да е обозначена като път с предимство. Поради това следва да се приеме, че приложима е нормата на чл. 48 ЗДвП, предвиждаща предимство за пътните превозни средства, които се намират или приближават от дясната страна на водач на пътно превозно средство на кръстовище на равнозначни пътища. В тази връзка, се установява, че водачът на товарен автомобил „Ф. Т.“ се е движил по ул. „П.“, на кръстовището с ул. „Ц. С.“, като в нарушение на правилата за движение по пътищата не е пропуснал движещия се отдясно по ул. „Ц. С.“ л.а. „М. К.“, които е бил с предимство за преминаване.

При съвкупна преценка на събраните в хода на производството доказателства съдът приема, че процесното ПТП е настъпило по вина на водача на т.а. „Ф. Т.“ с рег. № №, който неправомерно е отнел предимството на дясностоящия в кръстовището л.а. „М. К.“, в нарушение на правилото на чл. 48, ал. 1 ЗДвП, вследствие на което траекторията на двете

МПС - та се е пресякла и е настъпил удар. Съобразно приетото по делото експертно заключение, съдът счита за безспорно установено, че настъпилите вреди по л.а. „М. К.“ се намират в пряка причинно – следствена връзка с процесното застрахователно събитие. Вината на водача се предполага по силата на оборима законова презумпция, по арг. чл. 45, ал. 2 ЗЗД, която поради липсата на проведено обратно доказване от страна на ответника, е необорена и следва да бъде приложена.

Съгласно разпоредбата на чл. 411 от КЗ в случаите, когато причинителят на вредите има сключена застраховка „Гражданска отговорност“, застрахователят по имуществената застраховка встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или неговия застраховател по застраховка "Гражданска отговорност" до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне. Спорен по делото е размерът на дължимото застрахователно обезщетение, изплатено от ищеца с оглед отстраняването на вредите по застрахованото имущество, настъпили вследствие на процесното ПТП.

Размерът на претендираното регресно вземане следва да се определи съобразно действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие. Според чл. 400 КЗ, при вреди на застраховано имущество обезщетението не може да надвишава действителната им стойност. Съгласно Решение № 165 от 24.10.2013 г. по т. д. № 469/2012 г., т. к., II т. о. на ВКС, при съдебно предявена претенция за заплащане на застрахователно обезщетение, съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие. Според посоченото в Решение № 79 от 2.07.2009г. на ВКС по т.д. № 156/2009г., I т.о.: „Размерът на застрахователното обезщетение се определя в рамките на договорената застрахователна стойност на имуществото, съобразно доказания размер на претърпяната вследствие на застрахователното събитие вреда, който не може да надхвърля действителната стойност на увреденото имущество, определено по пазарната му стойност. Видно от заключението на автотехническата експертиза, стойността, необходима за възстановяване на вредите по процесното МПС, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП, е на стойност 1939,58 лева. Заплатеното обезщетение, съответно претендираната сума от ищеца, е в размер на 1670,76 лева. При тези съображения, настоящият съдебен състав счита, че предявеният иск е основателен и следва да бъде уважен в пълен размер.

Като законна последица от уважаването на иска, в полза на ищеца следва да се присъди и законната лихва за забава от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане на претендираното вземане.

По отношение на разноските:

С оглед изхода от спора на ищеца следва да бъдат присъдени сторените в производството разноски, по аргумент на чл. 78, ал. 1 ГПК. Ищецът е представил списък по чл. 80 ГПК, в който е посочил извършените разходи в хода на производство. При съобразяване на представените по делото писмени доказателства относно направените разноски в процеса се налага изводът, че в полза на ищеца следва да бъдат присъдени разноски на обща стойност 692 лева. Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗЕАД „Б. В. И. Г.“ ЕАД, ЕИК, на основание чл. 411 КЗ, да заплати на ЗК „У.“ АД, ЕИК, сумата от 1670,76 лева, представляваща регресно вземане за заплатено застрахователно обезщетение по повод настъпило на 28.08.2020 г. застрахователно събитие, за което пред ищцовото дружеството е образувана преписка по щета № 20110010078/2020 г., ведно със законната лихва за забава от датата на исковата молба – 04.05.2022 г. до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА ЗЕАД „Б. В. И. Г.“ ЕАД, ЕИК, да заплати на ЗК „У.“ АД, ЕИК, направените в производството разноси на стойност 692 лева, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

Препис от решението да се връчи на страните.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____

Съдия при Софийски районен съд: _____